

Cele katechetyczne – wymagania ogólne:

- przypomnienie wiadomości o początku publicznej działalności Kościoła w dniu Pięćdziesiątnicy;
- ukazanie cech Kościoła pierwotnego i rozwijanie umiejętności dostrzegania ich w Kościele współczesnym.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe. Uczeń:

- potrafi opowiedzieć o zesłaniu Ducha Świętego i wystąpieniu św. Piotra jako narodzińcach hierarchicznej wspólnoty Kościoła;
- omawia życie pierwszej wspólnoty chrześcijan i wskazuje te cechy, które przetrwały do dziś;
- jest świadomy ciągłości historii Kościoła i nieustannej, prawdziwej obecności w nim Chrystusa w Eucharystii;
- wyraża własny stosunek do Kościoła, zwracając uwagę na wypełnianie obowiązków wobec wspólnoty lokalnej na wzór pierwszych chrześcijan.

Pojęcia, postaci:

Pięćdziesiątnica, kerygmat, pierwsza wspólnota chrześcijańska i jej cechy, św. Szczepan.

Wartości:

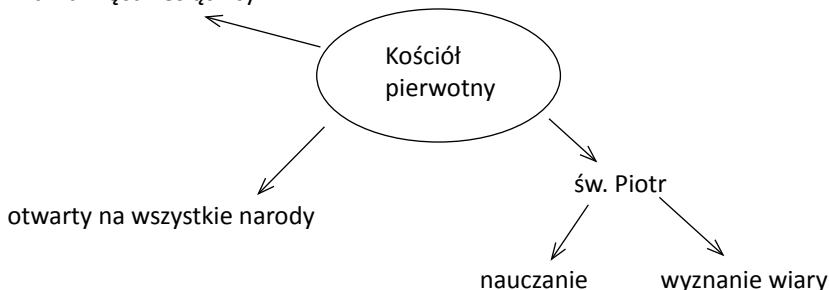
wartość przyjmowania Eucharystii, rola Eucharystii w budowaniu więzi miłości.

1

propozycja realizacji

1. Nawiązanie do lekcji 35 i tematu wiary; uświadomienie wartości świadectwa wiary – słowem i czynem, do czego Jezus uzdolnił swoją wspólnotę, zsyłając Ducha Świętego.
2. Odczytanie (głośno) Dz 2, 1–14.22–24.33.36 i analiza.
3. Nauczyciel rozpoczyna na tablicy *mapę myśli*, w której centrum jest *Kościół pierwotny*. Uczniowie na podstawie wysłuchanego tekstu proponują kolejne gałęzie na mapie (w miejscu strzałek, i opisują przy nich to, co charakteryzowało Kościół pierwotny), np:

założony
w dniu Pięćdziesiąticy

4. Uczniowie samodzielnie czytają z podręcznika tekst Dz 2, 44–47, na podstawie którego proponują kolejne gałęzie na *mapie myśli* (np. wspólnota, troska o potrzeby innych, dzielenie się, spotkania w świątyni, wspólna modlitwa, łamanie chleba). Uczniowie przerysowują *mapę myśli* do zeszytów.
5. Nauczyciel podsumowuje, iż wspólnota opisana w Dz 2, 44–47 była znakiem obecności Jezusa i wielu ludzi chętnie przyłączało się do niej, widząc wzajemną miłość jej uczestników i wiarę. Ukazując cechy z *mapy myśli* jako uniwersalne dla Kościoła, zwraca uwagę na różne postrzeganie wspólnoty dziś.
6. Odczytanie listu z podręcznika ucznia i związana z nim krótka dyskusja.
7. Nauczyciel rysuje na tablicy (a uczniowie w zeszytach) *mapę myśli* nt. *Kościół współczesny*. Uczniowie wprawdzie koncentrują się na szukaniu odpowiedników cech Kościoła pierwotnego, następnie dodają inne pomysły. Jeśli pojawią się uwagi krytyczne względem Kościoła warto je dopisywać np. czerwonym kolorem, a następnie odnieść się do nich w krótkim podsumowaniu.
8. Nauczyciel konkluduje, iż w Kościele każdego czasu jest prawdziwie obecny Chrystus, czego najlepszym dowodem są członkowie wspólnoty gotowi oddać życie za wyznawaną wiarę (krótkie nawiązanie do św. Szczepana i dopisanie *męczeństwa* do obu *map myśli*). To właśnie Jezus w Eucharystii umacnia do takiego świadectwa. Składa je także wielu współczesnych członków Kościoła, przedkładając radość życia wiecznego nad spokój i wygodę w życiu ziemskim.

inna propozycja pracy na lekcji

Można wiadomości uczniów zapisywać na tablicy w postaci tabeli porównawczej (warto tu odnieść się do tekstu przemówienia św. Jana Pawła II wygłoszonego 13 VI 1999 r. przed katedrą warszawsko-praską):

Kościół pierwotny	Kościół współczesny
powstaje w dniu zesłania Ducha Świętego św. Piotr wyznaje wiarę w Chrystusa i naucza wspólnota Eucharystyczna wspólnota modlitwy dzielenie się dobrami prześladowania męczeństwo	

Na zakończenie lekcji uczniowie sami odpowiadają, w jaki sposób odpowiedziliby na list zawarty w podręczniku.

Cechy Kościoła można też określić za pomocą pracy w grupach 2-, 4-, 8-osobowych.

Opis metody pracy w grupach 2-, 4-, 8-osobowych: Uczniowie otrzymują do rozważenia problem lub zadanie do wykonania. Najpierw w ciągu 2–3 minut dzielą się spostrzeżeniami w parach (jak siedzą). Potem pary łączą się w czwórki i dzielą się spostrzeżeniami. Potem czwórki dzielą się w grupy ośmioosobowe. Grupy takie mają do wykonania jakieś większe zadanie.

W przypadku omawianej lekcji uczniowie winni podzielić się spostrzeżeniami na temat tekstu Dz 2, 44–47, zaś wynikiem końcowym powinien być plakat, na którym przedstawiliby symbole poszczególnych cech Kościoła jerozolimskiego. W ramach aktualizacji można wykorzystać fragment przemówienia Jana Pawła II zamieszczony w podręczniku. Odpowiednio należałoby dać uczniom nieco więcej czasu.

Aktualizacja jest ważna w trakcie tej lekcji, ponieważ młodzież winna uświadamiać sobie fakt, że przygotowuje się do bierzmowania, by przyjmować odpowiedzialność za Kościół. Ten motyw winien przewijać się w trakcie wszystkich lekcji niniejszego działu.

Modlitwa: modlitwa za Kościół.

Wszchemogący, wieczny Boże, który w Chrystusie objawiłeś swoją chwałę wszystkim narodom, strzeż dzieła miłosierdzia, aby Kościół Twój, rozszerzony na cały świat, trwał z niewzruszoną wiarą w wyznawaniu Twojego imienia. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Zamiast modlitwy może być śpiew: *Jeden chleb*.

Korelacja z innymi przedmiotami:

- ✓ język polski – miłość i jedność między ludźmi w utworach literackich;
- ✓ historia – życie pierwotnej gminy chrześcijańskiej;
- ✓ wiedza o społeczeństwie – potrzeba życzliwości w społecznościach ludzkich, wychowanie do aktywnego udziału w życiu gospodarczym: chrześcijański obowiązek troski o ubogich i potrzebujących;
- ✓ godziny do dyspozycji wychowawcy – wzajemna pomoc w społeczności.